

то тѣй на коприва-та, на драка-та и на капи-на-та. Богъ далъ сѣкиму разумъ и память за да може да познава добро-то и зло-то.

3.

Златный-а металъ се нахожда въ сухи-тѣ и каменисты планины; тѣй и златолюбиво-то сърдце е сухо, и не слазя на него росъ отъ Божіѣ-та благодать: защо не мысли друго освѣнь, да жали да се насыща съсъ злато. То не мысли, чи съ това лакомство поврежда душѣ-тѣ си, брата си, сродника-си, пріятеля си, съсъда си и сѣкиго сыромаха сирѣчь. Бога!— Ахъ, ядно злато! Що си ны толко сърдца ослѣпило и превзело! Ахъ, человѣцы, какъ не разсѣждамы, чи злато-то е земѣ, чи изъ земѣ-та е извадено, и чи въ земѣ-та ще се пакъ по-върне.—Брате! азъ щѣ ти кажа, чи злато-то не е криво; защо Богъ го е далъ за потрѣба на человѣцы-тѣ: злато-то е голѣмо добро, но кога е въ рѣцѣ-тѣ на добрия человѣкъ; зашто го управлява по вољѣ-тѣ Божіѣ, като стру-ва сяко добро. Такъвъ человѣкъ е въ равно достоинство съ оныя, които сѣ за Хріста кръвъ пролѣли, тѣла изсушили, и посвѣта светѣ въ-рѣ разширили: за това е блаженъ добрый че-ловѣкъ; ако е богатъ, благъ е, любезенъ е, ми-лостивъ е и подобисе благому Богу, защо сяки-го помилвалъ. Ако ли е сыромахъ, то той е